

дивидуальної допомоги студентам. Последня учитывається при підведенні результатів заняття, зниженням кількості набраних студентом баллів. Поскольку завдання для учасників кожної з підгруп включають чотири і більше варіантів, у преподавателя може виникнути нехватка часу при наданні їм індивідуальної допомоги. По-тому в нашій практиці кожен студент може воспользоваться рішенням складної для нього задачі, маючись у преподавателя.

Предлагаемая методика дозволяє адаптувати задачі до знань, умінь і навичок студента, що сприяє підвищенню його активності на практичному занятті.

В.К. Щербіна, старший викладач
Харківський національний педагогічний університет
ім. Г.С. Сковороди, м. Харків

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ЕКОНОМІКИ В КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Реформування підготовки майбутніх учителів економіки зумовлене передусім істотними змінами освітньої парадигми, що полягає в утвердженні ідей особистісно орієнтованого навчання і виховання підростаючого покоління, у новому баченні завдань, які покладаються на вчителя, оскільки школа із суто педагогічного середовища перетворюється у відкриту для навколишнього світу систему. Школі необхідні не просто вчителі економіки високої кваліфікації, а вчителі-творці, учителі-майстри, вчителі-новатори.

Нові підходи до організації підготовки вчителів змінюють її сутність та якість. Хоча в Україні й накопичений позитивний досвід підготовки фахівців, проте реформування системи освіти вимагає подальшої розробки цієї проблеми.

Особистісні характеристики майбутнього вчителя економіки складають базову основу його професійної індивідуальності, а особистісно-суб'єктні – сутнісну, творчу. Необхідно перенести акцент на формування багатогранної системи особистісних якостей майбутнього вчителя, аби він мав потребу і спроможність творчо й активно управляти своїм професійним розвитком.

У зв'язку з цим актуальним є пошук таких засобів навчання майбутнього вчителя економіки, які б сприяли виявленню його творчої індивідуальності і усвідомленому сприйняттю парадигми особистісно-професійного розвитку. Такими засобами виступають інтерактивні методи навчання.

Важливо, що інтерактивні методи дають можливість задіяти не тільки свідомість людини, але й її почуття, емоції, вольові якості, тобто залучають до процесу навчання „цілісну людину”, що сприяє кращому засвоєнню знань. Засновані на навчанні через дію, ці методи відтворюють ситуації, взаємини, завдання, які характерні для повсякденного життя того, кого навчають.

Отже, інтерактивні методи – це посилена педагогічна взаємодія, взаємовплив учасників педагогічного процесу через призму власної індивідуальності, особистого досвіду життєдіяльності. Інтерактивна педагогічна взаємодія характеризується високим ступенем інтенсивності спілкування її учасників, їхньої комунікації, обміну діяльностями, зміною і різноманітністю її видів, форм, прийомів, цілеспрямованою рефлексією учасників діяльності та їхньої взаємодії.

Усі зазначені ознаки інтерактивної педагогічної взаємодії обумовлені одна одною, інтегруються в єдиний комплекс атрибутів, що становлять змістову і технологічну основу використання в педагогічному процесі інтерактивних методів.

Можна стверджувати, що підготовка майбутнього вчителя економіки в умовах інтерактивного навчання підвищує ефективність навчально-виховного процесу, ґрунтується на поєднанні традиційних та інноваційних підходів у організації навчання, має індивідуальне спрямування й готує студентів до майбутньої діяльності, тобто сприяє їх ефективному особистісно-професійному розвитку.

О.І. Сміян, д-р мед. наук, професор,
Т.П. Бинда, П.І. Січненко, О.К. Романюк,
канд. мед. наук, доценти,
В.А. Горбась

Сумський державний університет м. Суми

ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ В ПИТАННЯХ БЕЗПЕРЕРВНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Впродовж останнього часу процес безперервної медичної освіти зазнав значних змін як в плані теоретичної основи і методології, що використовується так і в перспективах того, що і як вона повинна забезпечувати. Оскільки більш всього поширення набувають акредитація і сертифікація освітніх програм, питанням ефективності (контролю якості) медичної освіти стала приділятися більша увага. Проте головне питання: чи дійсно і наскільки змінюють освітні інтервенції в професійну поведінку лікарів, і чи поліпшуються при цьому показники одужання пацієнтів, - у багатьох випадках залишається відкритим.